

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202467
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720202467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: BL PLUS, s. r. o., so sídlom 969 73 Prenčov 177, IČO: 50 798 243, právne zastúpeného: spoločnosťou FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 2.689,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 24Csp/50/2020-122 zo dňa 09.02.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol a II. žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov v celom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 1 písm. b), d), g), § 9 ods. 2 písm. g) a 2 písm. g) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere. Na základe nesporných tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania súd zistil, že na základe uzavretej kúpnej zmluvy obchodná spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., IČO: 35 858 699, ako predávajúci predala právnej predchodkyňi žalobcu ako kupujúcej osobné motorové vozidlo vrátane doplnkov a služieb podľa vystavenej faktúry za kúpnu cenu vo výške 5 000,- eur, pričom časť tejto kúpnej ceny vo výške 300,- eur právna predchodkyňa žalobcu zaplatila tejto obchodnej spoločnosti v hotovosti a časť vo výške 4.700,- eur mala byť financovaná poskytnutým úverom na základe zmluvy o úvere, uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobcu ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Z uzavretej zmluvy o úvere súd zistil, že úver bol poskytnutý vo výške 4.700,- eur na financovanie osobné motorové vozidlo vrátane doplnkov a služieb, poskytovaných dodávateľom vozidla. Súd teda zistil, že plnenia, ktoré sú predmetom financovania poskytnutého úveru neboli dojednané medzi stranami sporu, ale medzi právnou predchodkyňou žalobcu a treťou osobou. Prijímateľom úhrady za tieto plnenia nebol žalovaný, ale táto tretia osoba. Predmet financovania poskytnutého úveru a jej dodávateľ jednoznačne vyplýva z uzavretej kúpnej zmluvy, z vystavenej faktúry, ako aj z uzavretej zmluvy o úvere. Nie je preto možné konštatovať, že úhrady za uvedené plnenia predstavujú náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutým úverom, ale ide o súčasť celkovej výšky poskytnutého úveru. Keďže jediným dôvodom nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutého úveru a neprípustnej výšky odplaty zaň mala byť podľa tvrdení žalobcu nesprávne uvedená celková výška poskytnutého úveru, možno na základe uvedených skutočností uzavrieť, že ročná percentuálna miera

nákladov poskytnutého úveru je v uzavretej zmluve o úvere uvedená správne a výška odplaty zaň nie je neprípustná. Neexistuje tu preto dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Na strane žalovaného teda nedošlo ani k tvrdenému bezdôvodnému obohateniu. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Ďalšie navrhované dokazovanie súd nevykonal, nakoľko na zistenie uvedeného skutkového stavu nebolo potrebné a tento zistený skutkový stav bol dostatočný na rozhodnutie veci. Predovšetkým súd nepovažoval za nevyhnutné vykonanie dôkazu výsluchom právnej predchodkyne žalobcu, nakoľko objasnenie procesu uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere by nemalo vplyv na vyššie uvedené závery súdu.

Pre úplnosť súd uvádza, že odvolávanie sa žalobcu na stanovisko NBS a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 je bezpredmetné, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, úhrady za poskytnuté plnenia nie sú nákladmi spotrebiteľa spojenými s poskytnutým úverom. Rovnako nedôvodné je odvolávanie sa žalobcu na rozsudok Okresného súdu Rožňava, nakoľko tento svoje rozhodnutie odôvodnil nejasným vymedzením predmetu uzavretej zmluvy o úvere, v tomto konaní je však obsah a predmet uzavretej zmluvy o úvere, ako aj kúpnej zmluvy jasný a zrozumiteľný. Takisto súd neprihliadol na ďalšie rozhodnutia okresných súdov, ktoré označil žalobca, nakoľko nimi nie je viazaný a nie je v nich žiadnym spôsobom zrejmy dôvod sankcionovania poskytovateľa úveru za prípadné konanie dodávateľa pri uzatváraní kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti súd naopak poukazuje už na svoj skorší rozsudok zo dňa 20.09.2019, č. k. 24Csp/63/2019-213, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.03.2020, č. k. 5CoCsp/7/2020-316, ktorým v obdobnej veci rozhodol rovnako ako v tomto konaní.

3. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Vo veci mal plný úspech žalovaný, súd mu preto priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu.

4. Voči citovanému rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodňuje ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu - výsluch svedka. Výsluch navrhnutého svedka mali byť zistené a preverené podstatné okolnosti uzatvorenia závislého spotrebiteľského kontraktu. Súd mal skúmať, aká bola skutočná vôľa spotrebiteľa, ktorá sa nezhodovala s obsahom vopred predformulovaných listín pripravených dodávateľom. Podmienkou pre riadne zistenie skutkového stavu, ako nevyhnutného predpokladu pre rozhodnutie v tejto veci, musí byť súčasne výsluch spotrebiteľa, ktorý bol vystavený nekalej obchodnej praktike dodávateľa. Napadnutý rozsudok považuje žalobca za formalistický a vecné nesprávny. V zmysle ustanovenia § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka sú kúpna zmluva a zmluva o úvere vzájomne závislými zmluvami, pričom žalovaný a predajca sú síce dva práve vzájomne odlišné subjekty, ale vzájomne spolupracujúce, keďže žalovaný splnomocnil predajcu na uzavretie zmluvy o úvere. Vznik zmluvy o úvere bol jednoznačne závislý od vzniku kúpnej zmluvy. Vzájomne prepojenie kúpnej zmluvy a zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj Najvyšší súd SR. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžo/21/2013 zo dňa 30.04.2014. Kúpna zmluva je právne významným a záväzným dokumentom nielen pre zmluvu o úvere, ale logicky aj pre vystavenie faktúry. Faktúra rovnako ako aj zmluva o úvere musí rešpektovať jasne a zrozumiteľne vôľu prejavenu žalobcom v kúpnej zmluve a nemôže slúžiť na to, aby vzbudzovala dojem samostatnosti a nezávislosti zmluvy o úvere. Faktúra sprostredkovateľa úveru a predajcu tovaru v jednej osobe je iba daňovým dokladom, ktorého obsah jednoznačne určuje osoba, ktorá tento doklad vystavila. Takáto faktúra je bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahu zmlúv, pričom sa v nej nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by pôvodný žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie, tam uvedených služieb a tovarov formou úveru na základe zmluvy o úvere. Faktúra vystavená predávajúcim, hoci by aj bola pospínaná právnym predchodcom žalobcu, nemôže tvoriť platnú súčasť spotrebiteľského kontraktu. Právne významným dokumentom je vo vzťahu k výške úveru práve kúpna zmluva a skutočné poskytnuté plnenie žalobcovi. AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., je spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného a žalovaný je zodpovedný za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 22 Občianskeho zákonníka. Predávajúci motorového vozidla musel vedieť, o financovanie ktorých položiek mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní zmluvy o úvere, v ktorej vystupoval ako sprostredkovateľ. Jedine žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v zmluve o úvere bez ohľadu na skutočnosť, či zmluvu o úvere podpisoval osobne alebo v zastúpení. Z písomnej kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena za automobil je po zľave vo výške 3.271,- eur, poplatok označený ako doplnkový zákaznícky servis je vo výške 210,- eur, spolu kúpna cena za automobil a doplnkový zákaznícky servis je 3.481,- eur. Následne sa v kúpnej zmluve uvádza celková suma na zaplatenie vrátane doplnkov a služieb vo výške 5.000,- eur. Kúpna cena vyplývajúca z kúpnej zmluvy mala byť teda

5.000,- eur a časť kúpnej ceny 300,- eur bola zaplatená v hotovosti. Prvým zásadným nedostatkom, na ktorý žalobca poukazuje je, že žalobca nemal záujem o financovanie žiadnej inej položky ako položky 1 - osobný automobil. Druhým zásadným nedostatkom, na ktorý žalobca poukazuje, že zmluvné dojednania, na základe ktorých došlo k navýšeniu kúpnej ceny zo sumy 3.271,- eur na sumu 5.000,- eur, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nemožno ich považovať za platne dojednané. Po posúdení obsahu podmienok kúpnej zmluvy je zrejmé, že kúpna cena mala zahŕňať v podstate tri položky. Položku 1 - osobný automobil Škoda Fabia, položku 2 doplnkový zákaznícky servis - iba formálne pomenované neurčité a nejasné dojednanie, položku 3 - doplnky a služby - formálne pomenované, ale neurčité a nejasné dojednanie. Žalobca poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Poplatok pod označením doplnkový zákaznícky servis vo výške 210,- eur je fiktívna doplnková služba, ktorú spotrebiteľ nežiadal a ktorá mu nebola po materiálnej stránke skutočne dodaná. Z kúpnej zmluvy a zmluvy o úvere nevyplýva, čo je obsahom tejto služby. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 zo dňa 21.04.2016. Pokiaľ ide o položku 3 - doplnky a služby, doplnkové služby neboli vyžiadané a ani individuálne dojednané v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno v prípade preukázania opaku tohto tvrdenia nesie práve dodávateľ. Takto dojednané podmienky sa považujú za neprijateľné zmluvné podmienky. Položky 2 a 3 sú teda neprijateľnými zmluvnými podmienkami podľa ustanovení § 53 ods. 4 písm. t), v) a w) Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Suma vo výške 1.519,- eur, o ktorú bola navýšená kúpna cena, je neurčitá a netransparentná, nakoľko zo zmluvy o úvere a ani z kúpnej zmluvy nevyplýva, z čoho táto suma pozostáva, a teda na základe uvedeného nie je možné zistiť účel tohto plnenia, ktoré žalobca ako spotrebiteľ je povinný uhradiť v súvislosti s predmetným spotrebiteľským úverom a kúpnu zmluvou. Žalobca poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov SR, nakoľko spotrebiteľským úverom mal byť financovaný len doplatok kúpnej ceny automobilu, správna výška úveru mala byť suma vo výške 2.971,- eur. Žalobca žiada odvolací súd, aby odvolanie žalobcu náležite posúdil z hľadiska zákona o spotrebiteľských úverov, neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, nekalých obchodných praktík dodávateľa a nepostupoval len formalisticky ako súd prvej inštancie. Opakovane zdôrazňuje, že vôľou pôvodného žalobcu bolo získať úver v konkrétnej výške 2.971,- eur, žiadne doplnkové služby si sám nevyžiadal a dobrovoľne nezvolil, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi. Nie je pritom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Žalobca žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania alebo rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovení § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecné správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí vyplývajúcich z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje.

8. Odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

9. Pokiaľ odvolateľ namieta nevykonanie dôkazu - výsluchu svedka, právneho predchodcu žalobcu, súd prvej inštancie nevykonanie tohto dôkazu odôvodnil a odvolací súd sa v tomto smere so záverom súdu prvej inštancie stotožňuje. Súd rozhoduje, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná, a to z hľadiska predmetu konania, ktorý určuje predmet dokazovania. Ak súd zväží, že navrhnutý dôkaz nie je potrebné vykonať pre riadne zistenie skutkového stavu veci, návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietne. Z odvolania žalobcu nemožno vyvodiť, a to najmä vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, ako by výsluch právnej predchodkyne žalobcu prispel k zisteniu skutkového stavu veci na prospech žalobcu.

10. Žalobca sa požadovaného plnenia domáhal z titulu bezdôvodného obohatenia, majúc za to, že úver, ktorý bol poskytnutý žalovaným právnej predchodkyňou žalobcu, je bezúročný a bez poplatkov. Účelom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je zabrániť, aby sa niekto na úkor iného bezdôvodne obohatil a v prípade, že sa tak stane, musí toto bezdôvodné obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Zodpovedným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa obohatil, oprávneným subjektom ten, na úkor koho obohatenie vzniklo. To, komu je zodpovedný subjekt povinný bezdôvodne obohatenie vydať, vyplýva z konkrétneho právneho dôvodu, na základe ktorého záväzok vydať bezdôvodne obohatenie vzniká. Pri plnení z neplatného právneho úkonu ide o stav, keď dôjde k plneniu na základe zmluvy, ktorá sa ukázala ako neplatná.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, resp. iný dôvod úplnej alebo čiastočnej neplatnosti uzatvorenej zmluvy o úvere.

12. Odvolací súd poukazuje, že je potrebné rozlíšiť právny vzťah z kúpnej zmluvy a právny vzťah z úverovej zmluvy. Aj keď ide o zmluvy uzatvorené pri jednom rokovaní, každá z uzatvorených zmlúv má svoj osobitný právny režim.

13. Väčšina skutočností, ktoré žalobca namieta a odvodzuje od nich neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa dotýka uzatvorenej kúpnej zmluvy, ktorá však bola uzatvorená s predávajúcim - spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., ktorá nie je účastníkom tohto konania.

14. Z písomne uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, jednoznačne vyplýva celková výška úveru, ktorá bola žalobkyni ako spotrebiteľke poskytnutá. Je to suma 4.700,- eur, pričom predmet financovania je dohodnutý tak, že je ním motorové vozidlo vrátane prípadných doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlu. Vyjadrenie celkovej výšky úveru v bode 3.1 zmluvy - 4.700,- eur je celkom jednoznačné a z obsahu celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno vyvodiť, že by táto suma zahŕňala služby spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Práva predchodkyňa žalobcu svoju vôľu byť úverovou zmluvou viazaná vyjadřila podpisom úverovej zmluvy.

15. V súdnej veci je potrebné rozlíšiť právny vzťah z kúpnej zmluvy a úverovej zmluvy. Veriteľ z úverovej zmluvy na príkaz dlžníka - právnej predchodkyne žalobcu, uhradil na účet predávajúceho sumu podľa faktúry predávajúceho motorového vozidla odsúhlasenú žalobcom. Či boli služby ku kúpe motorového vozidla predávajúcim dodané, resp. či išlo o vyžiadané alebo nevyžiadané služby, by mohol súd skúmať len vo vzťahu medzi účastníkmi kúpnej zmluvy, teda medzi právnu predchodkyňou žalobcu a spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., čo však nie je predmetom tohto konania.

16. Odvolaním vytýkané skutočnosti ohľadne nevyžiadania doplnkových služieb, resp. ich nedodania, prípadne neurčitosti sa dotýkajú právneho vzťahu právnej predchodkyne žalobcu a spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., ktorá nie je účastníkom tohto konania.

17. Odvolací súd konštatuje, že rovnako ako súd prvej inštancie nezistil dôvody, ktoré by zakladali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V konaní nebolo spochybnené, že žalovaný vyplatil na úhradu kúpnej ceny v prospech právnej predchodkyne žalobcu sumu 4.700,- eur tak, ako sa úverovou zmluvou na to zaviazal. Keďže cena doplnkových služieb bola dohodnutá v inom právnom vzťahu, v právnom vzťahu s predajcom, nemožno konštatovať, že išlo o doplnkové služby alebo o náklady spojené s úverom, preto nebol dôvod zohľadniť tieto doplnkové služby do výpočtu RPMN. Odvolací súd nezistil žiadny dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

18. V konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by zakladali právny nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol je tak vecne správny a krajský súd ho preto potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

19. Výrok o trovách dovolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom dovolacieho konania bol žalovaný, ktorému tak vznikol voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd však z obsahu spisu zistil, že žalovaný ostal v odvolacom konaní nečinný, nevznikli mu tak trovy odvolacieho konania, a preto odvolací súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal Krajský súd v Žiline hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)